

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6To/3/2013
Identifikačné číslo spisu:	9512100034
Dátum vydania rozhodnutia:	06.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Hatala
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:9512100034.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a členov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného Bc. W. W. pre zločin prijímania úplatku spolupáchateľstvom podľa § 20, § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. júna 2013 v Bratislave prejednal odvolanie obžalovaného Bc. W. W. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku z 12. októbra 2012, sp. zn. PK-2T 7/2012 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného Bc. W. W.

z a m i e t a.

Odôvodnenie

Špecializovaný trestný súd v Pezinku, rozsudkom z 12. októbra 2012, sp. zn. PK-2T 7/2012, uznal obžalovaného Bc. W. W. za vinného zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 9. októbra 2009 v čase okolo 12:30 hod. v Košiciach na ulici Popradskej pri nákupnom stredisku Kaufland spoločným konaním s práp. Y. K. obaja služobne zaradení na OO PZ Košice - Západ, v čase výkonu služobnej činnosti po prevzatí dvoch páchatel'ov priestupku proti majetku od Súkromnej bezpečnostnej služby nákupného strediska Kaufland, a to X. X., nar. XX. V. XXXX a X. X., nar. XX. W. XXXX si od týchto priestupcov požiadali a nechali sľúbiť finančnú hotovosť vo výške 50 € od každého z nich za to, že listinné dôkazy o ich skutku a zadržaní zničia a ich prepustia a nebudú ďalej zo spáchania priestupku riešiť, nakoľko však priestupcovia finančné prostriedky pri sebe nemali, spoločne sa dohodli, že uvedeného dňa sa v čase okolo 16:00 hod. stretnú pri nákupnom stredisku Lidl na Moldavskej ulici v Košiciach, k čomu aj došlo a obaja príslušníci policajného zboru od priestupcov prevzali finančné prostriedky vo výške 40 € od každého z nich za to, že roztrhali listinné dôkazy o spáchaní priestupku a ich prepustili z následnej realizácie riešenia priestupku v zmysle zákona Slovenskej Národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení, čím obaja príslušníci policajného zboru

týmto konaním porušili ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a/, písm. n/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zbor väzenskej a justičnej stráže a Železničnej polície v súvislosti s neprejednaním priestupku proti majetku podľa § 50 zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v platnom znení a Nariadenia Prezidenta policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov v policajnom zbore.

Za to mu špecializovaný trestný súd, podľa § 329 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona a s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona mu súd uložil aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze výkonu zamestnania, povolania, funkcie alebo takých činností, ktoré sú spojené s výkonom právomoci verejného činiteľa na 5 (päť) rokov.

Podľa § 83 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona súd zároveň uložil zhabanie vecí, a to peňažnej sumy vo výške 80 € uloženej na účte Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pretože to vyžaduje verejný záujem, pričom podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona vlastníkom zhabanej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný Bc. W. včas odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania predovšetkým namietol tú skutočnosť, že trestné stíhanie proti nemu bolo začaté na základe nezákonného podnetu, svedok K. bol vypočutý v nočných hodinách, pričom v tej dobe mal už obžalovaný zvoleného advokáta, ktorý sa výsluchu nezúčastnil a výsluch uvedeného svedka nebol zopakovaný za jeho prítomnosti. Ďalej namietol, že vina mu nebola preukázaná, skutku kladeného mu za vinu sa nedopustil, nešlo o prijatie úplatku, ale o pokutu. Skutočnosť, že nebola zaplatená na mieste, v inom čase, že sa zjednávala jej výška a že boli zle vyplnené potrebné údaje je nepodstatné, čo sa mohlo riešiť disciplinárnym postihom.

Dôkazy boli vyhodnotené jednostranne, odôvodnenie rozsudku je nedostatočné a došlo aj k nepredvídateľnosti rozhodnutia, keď za obdobné trestné činy boli ukladané miernejšie tresty. Navrhol preto, aby bol I. stupňový rozsudok zrušený a on oslobodený podľa § 285 písm. b/ Tr. por.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky navrhol na verejnom zasadnutí, aby bolo odvolanie obžalovaného zamietnuté ako nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. po zistení, že niet dôvodu na zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 ani na zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom mal na zreteli, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, možno prihliadnuť len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel pritom k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, ktorý tvrdil, že žiadny úplatok neprevzal, že vybral len blokovú pokutu a ako sa súd vysporiadal s rozpormi vo výpovediach obžalovaného a svedkov, ktorí ho usvedčovali.

Najvyšší súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, keďže zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom

pojednávani a je nimi nepochybne preukázané, že obžalovaný s iným v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu priamo pre seba žiadal, dal si sľúbiť a prijal úplatok ako verejný činiteľ a zároveň spoločným konaním v úmysle si zadovážiť neoprávnený prospech, nesplnil povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci.

Preto správne postupoval Špecializovaný trestný súd v Pezinku, keď uznal obžalovaného vinným zo zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

K odvolacím námietkam obžalovaného treba podotknúť, že nejde o nové, doposiaľ neuvádzané jeho obranné tvrdenia, ale už v priebehu konania opakované námietky, s ktorými sa v súlade so stavom vecí a zákonom vysporiadal už súd prvého stupňa vo svojom podrobnom a výstižnom odôvodnení.

Špecializovaný trestný súd rozviedol, v čom spočívali rozpory v jednotlivých výpovediach obžalovaného a svedkov a akým spôsobom ich súd odstraňoval a jednotlivé výpovede a ostatné vykonané dôkazy vyhodnotil.

Preto aj odvolací súd považuje úvahy špecializovaného trestného súdu za správne a presvedčivé.

Výpovede svedkov X. X. a X. X., ktorí nemali žiaden relevantný dôvod obvineného krivo obviňovať, v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní mali iba nepodstatné rozpory, ktoré boli odstraňované prvostupňovým súdom. Prvostupňový súd však dostatočne podrobne vyhodnotil aj vierohodnosť svedkov v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi a preto odvolací súd na ne poukazuje, nakoľko si tieto závery osvojil. Výpoveď týchto svedkov korešpondovala s výpoveďami svedkov Y., Mgr. G., J. a JUDr. Y.. Ďalšia skupina svedkov - bývalých kolegov obžalovaného vyvrátila jeho obranu, že riadnym, štandardným spôsobom ukladal blokovú pokutu, čo bolo potvrdené aj z listinných dôkazov (vadne a taktiež dodatočne dopisovaný priestupok svedkov).

Obranu obžalovaného vyvrátil napokon aj svedok K., tak vo svojej výpovedi z prípravného konania v rámci konfrontácie s obžalovaným (dňa 11. novembra 2010), ktorej sa zúčastnil aj advokát obžalovaného, ako aj na hlavnom pojednávaní. Svedok jednoznačne vyvrátil jeho obranu, že priestupcom odovzdával cez neho pokutové bloky, naopak potvrdil, že tieto vypisoval až neskôr a na inom mieste (keď zistili odhalenie trestnej činnosti). Potvrdil taktiež to, že na znak toho, že vec nepostúpi ďalej, pred priestupcami roztrhal správu SBS, ktorú následne aj spálil.

Za daného stavu odvolanie obžalovaného, ohľadom skutkových zistení považoval odvolací súd za nedôvodné, pričom v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie uvedené v prvostupňovom rozsudku.

Taktiež prvostupňový súd nepochybil pri právnej kvalifikácii skutku a ani pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, ktoré ukladal tak, aby zodpovedali kritériám uvedeným v § 34 ods. 4 Tr. zák. s cieľom splniť účel trestov tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Prvostupňový súd pritom prihliadol na doterajšiu bezúhonnosť obžalovaného a možnosti jeho nápravy a prevýchovy a preto mu uložil trest na spodnej hranici trestnej sadzby.

Z hore uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie obžalovaného Bc. W. W. považoval za nedôvodné a v zmysle § 319 Tr. por. ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.